

ת"ד 12/7071 - מדינת ישראל - עו"ד לאה נחום נגד אילוישה צ'ולפייב - עו"ד שלגי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 14-12-7071 מדינת ישראל נ' צ'ולפייב
תיק חיצוני: 301473/2014

בפני כבוד השופט דן סעדון
נאשם
נגד
נאות
מדינת ישראל - עו"ד לאה נחום
אילוישה צ'ולפייב - עו"ד שלגי

החלטה

לפנינו טענה "אין להшиб לאשמה".

1. נגד הנאשם הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירות של נהיגה בנסיבות ראש וגרימת חבלה של ממש, اي מתן זכות קדימה להולך רجل על מעבר ח齐יה ואי האטה לפני מעבר ח齐יה.

על פי העובדות בכתב האישום הנג הנאשם ברכבת פרטி ביום 7.7.14 סמוך לשעה 21.10 ברחוב תל גיבורים והתקרא לצומת עם רחוב שזר (להלן: "הצומת"). בצומת מסומן מעבר ח齐יה להולכי רגל וקיים רמזור יрок משותף לחוצים במעבר הח齐יה ולכליל הרכב הפונים ימינה. אותה שעה חצתה את הכביש הולכת רgel ילידת 1977 אשר הנאשם לא הבחן בה, פגע בה וגרם לה חבלות של ממש.

עיקר ראיות התביעה

2. במסגרת פרשת התביעה העידו הבחן יהודה נחמיאס (להלן: "הבחן"), הולכת הרجل, עד ראייה לתאונת, מרמושיב וגב' יפית מידם.

3. הולכת הרجل ציינה בעדotta כי פסעה 4 צעדים על מעבר הח齐יה לפני התאונת. לאחר מכן חזרה בה למעשה מגרסה זו וציינה כי אינה זוכרת את פרטיו האירוע וכי היא אינה מעידה עליהם מידע אישי או מזיכרון.

4. הבחן ציין כי מחלוקת האירוע עולם הנתנים הבאים:

• לא אותרה נקודת אימפקט מדוקית בין הולכת הרجل לרכב. אוטר "אוזר" אימפקט - בהתבסס על כתם דם 2 מ' מעבר הח齐יה - שגודלו ושיערו לא צוינו.

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

• מרחק 30 מ' לימין היה הנאשם יכול להבחן בהולכת الرجل על מעבר הח齐יה לשירוגון; מרחק 12 מ' לימין ניתן להבחן בהולכת الرجل על המדרכה מימין למעבר הח齐יה עובר למעבר הח齐יה כלו וכלה בא' התנועה שמשמאלי. כן ניתן להבחן ברמזור משותף להולכי الرجل ונוהגים אשר הנאשם היה מודע לכך.

• מהצבעת הנאשם בשטח עולה כי הולכת الرجل הספיקה לחצות 10 ס"מ בלבד בכיביש לפני שנפגעה. בהתבסס על קצב ח齊יה משוער קבוע הבוחן כי התאונה בלתי נמנעת לא רק ב מהירותה בה נסע הנאשם, לטענותו (20 קמ"ש) אלא גם ב מהירות נמוכה יותר (5 קמ"ש, למשל). עם זאת, הדגיש הבוחן כי הייתה התאונה בלתי נמנעת היא בהיבט החישובי בלבד שכן הנאשם היה יכול על פי שחזור התאונה להבחן בהולכת الرجل. הבוחן לא מסר בחווות דעתו באילו תנאים הייתה התאונה נמנעת.

• הנאשם בחקירהו במשטרת ציון כי חש מכח בצד ימין של רכבו ואז אותה לו העד מושיב לעצור. הנאשם השיב בחוויב לשאלת אם הנזק הצד ימין של הרכב הוא כתוצאה מן התאונה.

5. עד התביעה מושיב ציון כי התאונה אירעה סמוך למדרכה. לטענותו, לא הבחן בהולכת الرجل לפני התאונה אלא ראה את הולכת الرجل לאחר שעמען קול מכח.

דין והכרעה

6. לאחר שפקלתי את העדויות שהביאה התביעה הגעתי למסקנה כי בשלב זה נכון יהה שלא לחיב את הנאשם להשבה לאשמה בכל הנוגע לעבירות "מעבר הח齐יה" (אי האטה לפני מעבר הח齐יה ואי מתן זכות קדימה לפני מעבר הח齐יה). מצאתי לחיבתו להשבה לאשמה, כפוף להערכה של הולכת רשלנית (נהיגה בקלות ראש). אלה טעמי.

7. מסקירת ראיות התביעה עולה בבירור כי לא הובאה ولو ראייה קבילה אחת אשר בהינתן משקל מלא לאוთה ראייה ניתן היה לקבוע כי הנאשם עבר את עבירות "מעבר הח齐יה" כהגדרתן לעיל. הולכת الرجل לא זכרה את פרטי התאונה לרבות לא היכן חצתה ומה היה מיקומה ביחס למעבר הח齐יה. עד התביעה מושיב "ראה" את התאונה לאחר ששמע את המכחה. יתרה מזו: עד זה מיקם את הולכת الرجل ביחס לשפט המדרכה אך לא ביחס למעבר הח齐יה. בוחן התנועה לא היה במקום. לדבריו לא מצא נקודת אימפקט מדוקט ושיעורו של "אזור" האימפקט - בהתבסס על כתמ דם שנמצא 2 מ' מעבר הח齐יה - לא נמסר על ידו. הנאשם עצמו בחקירהו טען כי לא הבחן כלל בהולכת الرجل וממילא לא מסר בחקירה את המיקום בו אירעה התאונה. הנאשם מיקם את התאונה ביחס לשפט המדרכה בהצבעה שנערכה (10 ס"מ). על יסוד כל האמור לא ניתן לקבוע ولو לכואrho כי הוכחו יסודות העבירות של אי האטה לפני מעבר הח齐יה וUBEIRA של אי מתן זכות קדימה להולך רגל על מעבר הח齐יה.

8. אשר לעבירה של נהיגה ברשלנות: מתוך הראיות שהוצגו לעיל עולה כי בשום שלב של נהיגתו - גם כאשר היה כפsep בין הרכב הנאשם להולכת الرجل - לא הבחן הנאשם בהולכת الرجل. הנאשם הסביר בחקירה המשטרת כי "יתכן שעמוד החשמל הסתיר חלק מסוימת הראייה. טענה זו אינה יכולה לסייע לנายนם משום שתוקפה של טענה זויפה, לכל היותר, לשלב שלפני ביצוע הפניה ימינה. קר או קר, אין חולק כי גם לאחר שהנายนם חלף על פני "הנקודה העיורת" לא הבחן בהולכת الرجل אשר על פי עדותו של העד מושיב عمדה סמוך למדרכה ועל פי "אזור" האימפקט הייתה "באזור" מעבר הח齐יה. לטעמי, מצב דברים זהה מחייב את הנאשם להסביר את פשר המחדל ומטעם זה יש לחיבתו להשבה לאשמה בעבירה של נהיגה בקלות ראש.

9. בהערת אגב ומעבר לנדרש אציוں כי לא מצאתי ממש בהערת הבוחן לפיה היה מקום להגיש כתוב אישום נגד הנאשם בשל העובדה כי הנאשם היה יכול להבחין בholectת הרגל. נזכיר בהקשר זה כי השחוור שנערך - מעבר לכך שהבוחן טען כי הוא משולל ערך עקב לכך שנערך על פי נתוני שמסר הנאשם לבוחן - לוקה בפגם מהותי נוספת: הוא מבוסס על ההנחה כי הולכת הרגל חצתה את הכביש על מעבר החציה בעוד שכאמור אין כל ראייה לדבר. בשים לבכך, ספק אם יש ערך כל שהוא גם לקביעותו של הבוחן בדבר שدة הראייה שהיא לנאים ביחס להולכת הרגל בשלבייה השונים של דרכו.

10. **סיכוםו של דבר:** אני מזכה את הנאשם מן העבירות של אי מתן זכות קדימה להולך רגל על מעבר החציה ואי האטה לפני מעבר החציה. אני קובע את התקיק למצוות צדדים לפני פרשת הגנה ליום 15.11.15 שעה 12.00 נראה לי כי טוב יעשו הצדדים אם יתנו דעתם להערתינו בסעיף 9 להחלטה זו.

ניתנה היום, י"ט חשוון תשע"ו, 01 נובמבר 2015, בהעדך
הצדדים.